

Alfred Kristensen: Jeg tror, det ville have været meget heldigt, hvis man for et år siden havde fået en vis reduceret fragt for varer ført her til landet i stedet for den ordning, som blev gennemført; det ville utvivlsomt have haft en mere heldig virkning på prisudviklingen herhjemme. Det lykkedes ikke, og den sum, som har været nævnt for et år siden, har der siden været nogen uklarhed over; man har nævnt tal på 40—50 mill. kr., og vi ved nu, at det blev et langt ringere beløb, man tog hjem som, skal vi sige, en skat af de særlig gode konjunkturer, der har hersket for skibsfarten i det sidste par år.

Jeg erindrer fra forhandlingerne her i dette høje ting for ca. et år siden, at daværende landbrugsminister, det ærede medlem hr. Hauch, under behandlingen af et par landbrugslove meget stærkt understregede, at bl. a. skibsrederne og andre erhverv ville komme til at bære deres del af udgifterne ved det forlig, som var kommet i stand, og som skulle medvirke til en prisstabilisering. Det er, såvidt jeg kan bedømme det i dag, ikke gået sådan. Det beløb, der har været tale om at skibsfarten har betalt sidste år, er efter mit skøn urimeligt ringe i forhold til de særlige fortjenstmuligheder, som oprustningen ude i verden har ført med sig, en konjunkturindtægt, som det vil være berettiget at skære toppen af til gavn for samfundet herhjemme.

Nu er der stillet et forslag, denne gang i form af et lovforslag, fordi man ikke har skønnet påny at kunne få en aftale med skibsrederne. Jeg må gå ud fra, at de regler, som også den højtærede finansminister har nævnt, følger de linier, som skibsrederne sidste år har ydet deres bidrag efter. Hvorvidt de 20 mill. kr., som ordningen formentlig må kunne indbringe, er det rigtige beløb, er et spørgsmål, man kan tale vidt og bredt om. Såvidt jeg kan se, bliver det ialt for de to år et i og for sig meget ringe beløb, man får ind fra dette særlige erhverv.

Jeg ved godt, at man fra den ene og anden side mener, at dette at pålægge et specielt erhverv en skat, er noget forkert. Det er muligt, det er det. Jeg har imidlertid oplevet, at det er sket adskillige gange; man har på adskillige områder på et givet tidspunkt pålagt skat eller nedskåret fortjenester, vedtaget love, hvorefter man ikke udbetalte forfaldne reguleringstillæg, o. s. v., altsammen rettet imod et bestemt erhverv eller en bestemt gruppe af befolkningen. Det kan derfor efter mit skøn ikke

være en større uret, at man også gør det i det foreliggende tilfælde.

Det er forsåvidt ikke med nogen stor begejstring, man går til gennemførelsen af en sådan lovgivning, men jeg mener dog, at trods alt slipper skibsfarten, efter hvad der er gået forud, meget billigt ved det foreliggende forslag. Jeg kan på mit partis vegne anbefale det til vedtagelse i den skikkelse, hvori det her er forelagt.

Stensballe: Jeg har ondt ved at finde et sagligt grundlag for dette forslag, men da det indgår i et forlig, der er sluttet i det andet høje ting om alle disse forhold, som vi nu behandler, skal jeg på mit partis vegne anbefale tilslutning til lovforslagets hurtige gennemførelse.

Foss: Inden jeg anbefaler at stemme for denne særskat, vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om lovforslaget.

Denne lov er simpelthen irrationel, den modvirker de formål, man ellers søger fremmet, nemlig at støtte bestræbelserne for at udvide vort lands indtjeningsmuligheder. Man kan vel sige, at det gør al skat, men her er tale om en særskat på et enkelt erhverv.

Dansk skibsfart har gjort en meget stor indsats ved genopbygningen af den danske handelsflåde. Skibsfarten har også haft en god indtjening efter krigen, men de store fortjenester er kun i beskedent omfang udbetalt til aktionærerne. I 1951 indsejlede den danske flåde ialt 1200 mill. kr., hvoraf omtrent 1000 mill. kr. var i fremmed valuta. Aktionærernes andel i selskabernes overskud var ca. 32 mill. kr., vel at mærke i et år, der var rekordagtig gunstigt for skibsfarten. Den danske skibsfart har ikke forsømt sin opgave med at bygge og købe nye skibe. Nogen støtte til videreførelse af denne linie betyder det foreliggende lovforslag ikke.

Når jeg alligevel må anbefale at stemme for lovforslaget, er det, fordi det er en politisk nødvendighed. Jeg må anbefale at gå ind for noget, der ikke er godt, for at undgå noget, der er værre. Vi er adskillige, som kunne have lyst til at sige: stemmer ikke, men det ville jo bare være en tom demonstration og mangel på loyalitet overfor en truffen aftale, så jeg skal altså på mit partis vegne anbefale at stemme for det foreliggende lovforslag.

Gudiksen: Jeg er absolut ingen tilhænger af en særbeskatning som denne. Når jeg går med til den, er det, fordi vi på et andet område har en særbeskatning, nemlig på